

Даляна – Гав., ЮЗ, равна обработваема земя край р. Тунджа.

дам – в местното тълкуване: ‘обор, място за отглеждане на добитък’ от тур. *dam* ‘обор’. – *Домуз ~, Домуз ~ дере*.

дамар – в местното тълкуване: ‘място, откъдето се добиват камъни’, от тур. *damar* ‘жила’. – *Големия ~, Малкия ~*.

Дамара – Сл., ЮИ 0,4, стара кариера за добиване на камъни и пръст от Хамам байр. ДИ: *Големия дамар*.

Дамарски път – Пан., ЮИ, стар път към кариерата за камъни.

Дам дерे – Б.п, дол, в който някога е имало обори.

Дамъ дерे – 1. Шив., СИ 3,5; 2. Сб., СИ 1,2, рекичка, десен приток на Домуз дере, където е имало обори.

Дамъ дере – Ж.б. Ю, И 1,3, река, десен приток на Беленска река, където зимувал добитъкът.

Данà кай – Сб., С 4,5, гора, сред която има извор, и камък, който прилича, гледан отдабеч, на теле, от тур. *dana* ‘теле до една година’ и *kaya* ‘камък (скала)’ (ГХХ).

Данàк бунàр – Тв., С 5, планинска гора с извор, от диал. *данак* ‘теле’ и *бунар* ‘извор’.

Дàнева бахчà – Глш., Ю 1,5, равно, ниви. От ЛИ. Някогашна зеленчукова градина на *Даню*.

Дàнева могѝла – 1. Глш., Ю 1,5, могила до ниви. От ЛИ; 2. Тр., от запис 1984 г.

Дàневи нѝви – Глш., Ю 1,5, равно, ниви, от ЛИ.

Дànev камък – Рак., Ю 1, голям камък до ниви (СРТ).

Дàневото – Пан., И 0,8, равно, ниви, от ЛИ.

Дан кай – Нов., Ю 2, каменист връх, обрасъл с трева и храсти. Пасище за едър рогат добитък. От тур. *dana* ‘теле’ и *kaya* ‘камък (скала)’.

Дàнкова могѝла – Ж.в., Ю 3,3, могила сред обработваема земя.

Дàнов камък – Сл., СЗ, 7,6, планинска гориста и скалиста местност. От ЛИ.

Дàнчова нѝва – Кер., СЗ 2, равно, нива, от ЛИ.

Дàнчов трап – Кер., СЗ 2, някогашна черешова градина на *Даню*, разположена в ниска местност.

Даракчиевата греда – Реч., Ю 2, равно, песъчливо, ниско. От ФИ (ВИП).

Даракчѝ ерѝ – Нов., СИ 0,5, равно, застроено, в миналото – собственост на даракчия. От тур. *daarakchi* ‘собственик на дарак’ и *yeri* ‘място’.

Дар боàс – Бин., З 3, тесен проход между две възвишения от тур. *dar* ‘тесен’ и *boaz* ‘пролом’ (вж.).

Даръ аzmà – Бл., ЮЗ 1, равно, ниви от т. *dari* ‘просо’ и *azmak* (вж.).

Даръ дюзю – Б.п., СЗ 1,5, равно място, засявано някога с просо. От тур. *dari* ‘просо’ и *düz* ‘равно’.